

har foreslaaet. — Hvis det 2det Stykke i § 1 skulde blive udstemt, saa er vistnok det Forslag, jeg har stillet til § 3, at Ordene „der uden Bederlag udleveres de Eiere, hvem Skattefrihed for deres Hunde er tilstaaet“ udgaae, selvfølgelig. — I § 5 har Udvalget, som det forekommer mig, givet en meget kort Frist af 3 Dage, inden hvilken man skal melde sig, naar man vil vente at træffe Hunden levende. Hundens Eier kan jo ofte være langveis fra, og i saa Fald vil der gaae længere Tid hen, inden det bliver ham bekendt, hvor Hunden er, saa en Frist af 3 Dage er knap tilstrækkelig, naar Bedkommende skal kunne forebygge, at Hunden dræbes. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaae denne Tidsfrist udvidet til mindst 8 Dage. Jeg har optaget denne Bestemmelse efter Loven af 30te Januar 1861, som endog med Hensyn til den kongelige Dyrehave, hvor der er Tale om Fredning af Sagten paa den kongelige Wildbane, bestemmer, at Hunden ikke maa dræbes, undtagen det er Sagtbefjente umuligt at fange den, naar den jager efter Wildtet, og selv da skulle de gjøre sig al mulig Umage for at tage den op, og, hvis de faae fat paa den, holde den i 14 Dage, inden den maa ihjelslaaes. Naar Kongen til Beflyttelse for sin indhegnede Dyrehave kun har denne humane Bestemmelse, saa bør de Private ikke fordrø nogen strengere Bestemmelse, og i det Mindste bør det for deres Bedkommende være 8 Dage, inden Hunden kan ihjelslaaes. Ved Siden deraf har jeg ligeledes i Overensstemmelse med den nævnte Lov foreslaaet, at den, der maa holde en saadan Hund hos sig, ikke skal gjøre det uden Bederlag, men at han skal have en vis Betaling for Hundens Nøgt og Pleie og tillige have godtgjort, hvad Bekjendtgjørelsen koster. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mine Ændringsforslag.

J. Andersen: Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler i hans Betragtninger over den Nytte, som man paa Landet har af Hunde, navnlig paa Udslytterstederne; men det kan derimod vistnok være Tvivl underkastet, om hans Betragtning var ganske rigtig, forsaavidt han fremhævede, at en Udslytter, ved at

træde ud af sit Huus, altid er paa sin Eieendom. Jeg troer, at man, naar man vil lægge Mærke dertil, vil finde, at de fleste Ubøhageligheder for Rejsende just stee, hvor en Rejser forbi en Udslyttergaard; der er det oftest, at de Rejsende komme til Skade med de løse Hunde. — Jeg troer forresten ikke at Udvalgets Betænkning holder saa fuldkomment Stik deri, at den alene vil have dette Lovforslag betragtet som en Beskatningslov. Enhver, som faaer fat i Betænkningen, vil tværtimod strax ved at læse Overskriften see, at det er Forholdsregler mod løsgaaende Hunde, hvorom der i den er Tale, og efter hele den ærede Ordførers Udvikling synes det ogsaa, at det, der først og fremmest har fremstillet sig for Udvalget som det, der skulde tilstræbes, var en Politiforanstaltning, men en Politiforanstaltning, som man traf ad Beskatningsveien. — Jeg skal nu gaae over til at omtale de Underænderingsforslag, som jeg har stillet til Udvalgets Forslag. De Herrer ville see, at jeg først har stillet et Ændringsforslag til samme § 1, hvilket er grundet i den samme Betragtning, som den ærede foregaaende Taler udtalte, nemlig i Hensyn til den Nytte, som paa Landet kan have af Hunde. Den ærede Ordfører talte om Fornøielsen ved at holde Hunde, men der kan dog ogsaa derved være taget betydeligt Hensyn til Nytten. Derfor har jeg troet, at det vilde være tilstrækkeligt, naar man paa Landet indførte en Skat af 1 Rd. for hver løsgaaende Hund; denne vil dog vistnok allerede have til følge, at der kun vil blive betalt Skat af saadanne Hunde, hvoraf der virkelig kan siges at have nogen Nytte, for at have Lov til at holde dem løse. Det andet Stykke i Udvalgets § 1 troer jeg, selv hvis mit nu omtalte Ændringsforslag til Paragraphen vedtages, vil være heldigt med Hensyn til Udslyttere. Jeg kunde vel have ønsket en anden Redaction af samme, hvorved det blev tydeligere udtalt, hvad Hensigten dermed var, men det kan maaskee være vanskeligt at finde en anden, mere bestemt Redaction i saa Henseende. Til Udvalgets § 3 har jeg foreslaaet den Ændring, at der i 7de Linie skal indsættes: „samt Tegnets Nummer“. Jeg troer, at det nemlig i den Protocol, som Sogneforstanderskabet fører, vil være nødven-